

საქმე №1ბ/546-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

05 ივნისი, 2018 წელი

ქ. თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე მზია ლომთათიძემ

ახალციხის რაიონული პროკურატურის პროკურორ გ-----ის
სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე **ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა**
სისხლის სამართლის საქმე:

დ-----ის მიმართ, დ----- პ----- ს-----
დ----- ს----- რეგისტრირებული მისამართზე:
ქ----- ფაქტობრივად მცხოვრების: ბ-----
----- დანაშაულისთვის, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს
სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

ახალციხის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 5 აპრილის განაჩენით დ---
-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი
ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ
და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით, რაც
საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით და
გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 01 (ერთი) წელი.

დ-----ეს მსჯავრი დაედო მასზედ, რომ მან ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის
მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური
ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან
120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი, დანაშაული გათვალისწინებული
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

კერძოდ, პირველი ინსტანციის სასამართლომ დადგენილად ჩათვალა, რომ:

2018 წლის 04 თებერვალს ბ-----
დასახლებაში, საკუთარ საცხოვრებელ სახლში დ-----ემ საყოფაცხოვრებო
უთანხმოების ნიადაგზე, მეუღლეს ლ-----ეს მიაყენა ფიზიკური
შეურაცხყოფა, კერძოდ, ხელი დაარტყა სახის არეში და ასევე ფეხი დაარტყა
ფერდის არეში, რის გამოც ლ-----ემ განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ახალციხის რაიონული
პროკურატურის პროკურორმა გ-----მა, რომელმაც წარმოდგენილი
სააპელაციო საჩივრით ითხოვა ახალციხის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 5
აპრილის განაჩენში ცვლილების შეტანა სასჯელის ნაწილში, შემდეგ გარემოებათა
გამო:

აპელანტს მიაჩნია, რომ სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენი სასჯელის
ნაწილში არის მსუბუქი და უნდა შეიცვლოს, რადგან სასამართლომ დ-----
ისათვის სასჯელის განსაზღვრისას არ გაითვალისწინა მისი პასუხისმგებლობის
დამამძიმებელი ისეთი გარემოებები, როგორიცაა დანაშაულის ჩადენა ოჯახის
ერთი წევრის მიერ სხვა წევრის მიმართ, ის ფაქტი, რომ მსჯავრდებული არ
თანამშრომლობს გამოძიებასთან და არ არის დაინტერესებული
მართლმსაჯულების განხორციელებით. სასამართლომ დ-----ის
პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებად მიუთითა დანაშაულის
აღიარება, რასაც ადგილი არ ჰქონია, შესაბამისად, აპელანტს მიაჩნია, რომ
მსჯავრდებულისათვის დანიშნული სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის
მიზნებს და იგი უნდა გამკაცრდეს.

მსჯავრდებულ დ-----ის ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა ი-----ემ
წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრის შესაგებელით მხარი არ დაუჭირა
სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას და ითხოვა ახალციხის რაიონული
სასამართლოს 2018 წლის 5 აპრილის განაჩენის უცვლელად დატოვება.

**სასამართლომ შეისწავლა საქმეში არსებული მასალები და მივიდა
დასკვნამდე, რომ სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა
დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:**

პალატას მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად დაადგინა
საქმის ფაქტობრივი გარემოებანი და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მათ.
საქმის ფაქტობრივ გარემოებებსა და კვალიფიკაციას არც აპელანტი ხდის
სადავოდ. მსჯავრდებულის მიერ ოჯახური ძალადობის ჩადენის ფაქტი,
დადასტურებულია საქმეში არსებული უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებებით,
ესენია: დაზარალებულ ლ-----ის გამოკითხვის ოქმები, მოწმეების: გ-----
----- გამოკითხვის ოქმები, შემთხვევის ადგილის
დათვალიერების ოქმი.

რაც შეეხება პროკურორის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას მსჯავრდებულისათვის დანიშნული სასჯელის დამძიმების თაობაზე, პალატა არ ეთანხმება და განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლომ უნდა გაითვალისწინოს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ. პალატა მხედველობაში იღებს, რომ დ-----ეს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია, ვინაიდან დანაშაულის ჩადენა ოჯახის წევრის მიმართ ქმედების ობიექტური მხარის ნიშანია. ხოლო მისი პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებად გათვალისწინებული უნდა იქნეს, რომ მან სასამართლოში საქმის განხილვისას აღიარა ჩადენილი დანაშაული, მტკიცებულებები სადავოდ არ გაუხდია, წარმოდგენილია განცხადება, რომლითაც დასტურდება, რომ დაზარალებული შერიგებულია მსჯავრდებულთან და მის მიმართ პრეტენზია არ გააჩნია. პალატას მიიჩნია, რომ პირობითი მსჯავრი საკმარისი იქნება ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დანაშაულის ჩამდენი პირის რესოციალიზაციისათვის და სასჯელის გამკაცრება არ არის აუცილებელი.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის მე-6 ნაწილით, 297-ე მუხლის მე-7 ნაწილით, 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და მე-2 ნაწილით,

და ა ა დ გ ი ნ ა :

ახალციხის რაიონული პროკურატურის პროკურორის გ-----ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს.

ახალციხის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 5 აპრილის განაჩენი დარჩეს უცვლელად.

დ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების 06 თვე, რაც

საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 01 წელი;

მსჯავრდებულ **დ-----ის** ყოფაქცევაზე კონტროლი პირობითი მსჯავრის გამოსაცდელი ვადის აღსრულების პერიოდში განახორციელოს საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს პრობაციის ეროვნულმა სააგენტომ მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით - კანონმდებლობით დადგენილი წესით. მსჯავრდებულს დაევალოს პრობაციის ეროვნული სააგენტოს გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი.

დ----- სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობასა და დაკავებაში ყოფნის პერიოდი 2018 წლის 04 თებერვლიდან 2018 წლის 07 თებერვლის ჩათვლით;

დ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს და განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში ყადაღა მოეხსნას გირაოს უზრუნველსაყოფად დაყადაღებულ **ც-----** (**-----** საკუთრებაში არსებულ უძრავ ქონებას, მდებარე **ბ-----** ლარის ფარგლებში;

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი გამოტანისთანავე შევიდეს კანონიერ ძალაში.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით მისი გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

მ. ლომთათიძე